

בְּחֻמָּה, וְאִינוּ נֹסֵעַ לְצַד זֶה אוֹ לְצַד זֶה, וְרַק בְּחֻמָּה וּבְהַשְׁכֵּל וּבְמַדְעָה. אַךְ כִּי, כְּמוֹ זֶה הַתְּנוּעוֹת שֶׁל הַטְּעָמִים, כָּל מַסְעֵיהֶם בְּחֻמָּה וּבְהַשְׁכֵּל וּבְמַדְעָה, כְּמוֹ שְׂרָאוּי, וְזֶהוּ בְּצַלְמֵנוּ.

בְּדְמוּתֵנוּ - אֵלֶּיךָ סוֹדוֹת שֶׁל הַנְּקֻדוֹת, שֶׁהֵם יֵצְאוּ מִתּוֹךְ דְּיוֹקָן אֶחָד שֶׁל נְקֻדָּה עֲלִיוֹנָה, מֵאוֹתוֹ דְּיוֹקָן נֶסְתֵּר שֶׁלֹּא נִרְאָה. וּמִתּוֹךְ שִׁיּוּצָאִים מִתּוֹךְ נְקֻדָּה אַחַת, נִקְרָאוֹת הַנְּקֻדוֹת דְּמוּת, הַדְּיוֹקָן שֶׁל הַנְּקֻדָּה הָעֲלִיוֹנָה.

שָׂאם תֹּאמַר הָאוֹתִיּוֹת - לֹא כִּי! שֶׁהֵרִי הַדְּיוֹקָן אִינוּ לְמַעְלָה, וְלֹא תִלְוִי שֵׁם דְּיוֹקָן, שֶׁהֵרִי לְאַחַר שִׁיּוּצָאִים מִסּוּד הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן, כָּלֵם מִתְגַּלְמִים וּמִצְטַיְרִים מֵהַ שֶׁלֹּא הֵיחָד מִקִּדְּמָה לְכֹן, שְׂאִין דְּיוֹקָן וְצִיּוּר לְמַעְלָה כִּלְלִי, וְעַל כֵּן לֹא יִדְוַע, וְאִין מִי שְׂמַכִּיר בּוֹ כְּלוּם.

הִרְאִישִׁית הַסְּתוּמָה שֶׁנִּגְלְתָה, וְלֹא יִדְוַע, הִיא נְקֻדָּה אַחַת סְתוּמָה. וְאוֹתָהּ הַנְּקֻדָּה לֹא יִדְוַע וְלֹא גִלְיָה, וְאִין מִי שְׂמַכִּיר אוֹתָהּ. אֲבָל הָאוֹתִיּוֹת לֹא הִצְטַיְרוּ בָּהּ, וְאִין תְּלוּיּוֹת לְמַעְלָה, שֶׁהֵרִי אִין שֵׁם כִּלְלִי דְּיוֹקָן. וְעַל כֵּן, בְּדְמוּתֵנוּ - אֵלֶּיךָ הַנְּקֻדוֹת בְּצַלְמֵנוּ - אֵלֶּיךָ הַתְּנוּעוֹת, שֶׁהוּא הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל הַכֹּל.

כִּי הַסּוּד לְיִדְוַע דִּין. הַתְּנוּעוֹת שֶׁהֵן שְׁלֵמוֹת הַכֹּל, אֵיפֶה הֵן בְּאֶדָם? אֵלֶּיךָ זֶה סוּד בְּצַלְמֵנוּ, אֵלֶּיךָ הֵם הַצְּלָמִים שֶׁל הָאָדָם מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ. לְפָנִים - הַשְּׁכֵל וּמִדְּעָה וְחֻמָּה, וּמִבְּחוּץ - אוֹתוֹ הַצְּלָם שֶׁהוּלֵךְ עֲלָיו, וּמִנְהִיג אֶת הָאָדָם בְּשִׁמְרָה, שִׁיְהִיָּה שְׂמוּר מִן הַכֹּל. בְּעוֹד שֶׁהַתְּנוּעוֹת הֵלְלוּ הֵן בְּאֶדָם, הָאָדָם הוּא שְׁלֵם כִּלְלִי, כְּמוֹ כֵּן בְּכָל אוֹתָם הַסּוֹדוֹת הָעֲלִיוֹנִים שֶׁלְמַעְלָה.

וְזֶה סוּד מֵהַ מַצְעָדִי גָבֵר כּוֹנֵנוּ,

לְסִטְרָא דָא, בְּרַבְּחֻמָּתָא וּבְסוּכְלֵתָנוּ וּבְמַדְעָה. אוֹף הָכִי, כְּגוֹוֹנָא דָא, תְּנוּעֵי דְטְעָמִי, כּוֹלְהוּ מִטְּלַנְיָהוּן בְּחֻמָּתָא וּבְסוּכְלֵתָנוּ וּבְמַדְעָה, כְּמָה דְאַתְחַזִּי. וְדָא אִיהוּ בְּצַלְמֵנוּ.

בְּדְמוּתֵנוּ, אֵלֶיךָ רִזִּין דְנְקוּדֵי, דְאִינוּן נְפֻקוּ מְגוּ דְיוֹקָנָא חֲדָא דְנְקוּדָה עֲלִילָא, מֵהֵוּא דְיוֹקָנָא סְתִימָא דְלֹא אֶתְחַזִּי, וּמְגוּ דְנְפֻקִי מְגוּ נְקוּדָה חֲדָא אֶקְרוּן נְקוּדֵי דְמוּת, דְיוֹקָנָא דְנְקוּדָה עֲלִילָא.

דְאִי תִימָא אֶתּוּן. לָאוּ הָכִי, דְהָא דְיוֹקָנָא, לָאוּ אִיהוּ לְעִילָא, וְלֹא תִלְיָא תִפְמֵן דְיוֹקָנָא, דְהָא לְבַתֵּר דְנְפֻקִי מְרִזָא דְעִלְמָא עֲלִילָא, אֶגְלִימוּ וְאַצְטַיְרוּ כּוֹלְהוּ, מֵהַ דְלֹא הֵוּת מִקִּדְמַת דְנָא, דְלָאוּ אִית דְיוֹקָנָא וְצִיּוּרָא לְעִילָא כִּלְלִי, וְעַל דָּא לֹא יִדְוַע, וְלִית מֵאן דְיִדְעַ בֵּיהּ כְּלוּם.

רִאשִׁיתָא סְתִימָא דְאַתְגְּלִיָא, וְלֹא יִדְוַע, חֲדָא נְקוּדָה סְתִימָא אִיהוּ. וְהֵוּא נְקוּדָה, לֹא יִדְוַע, וְלֹא אֶתְגְּלִיָא, וְלִית מֵאן דְיִדְעַ בָּהּ. אֲבָל אֶתּוּן, לֹא בָּהּ אֶתְצַיְרִין, וְלֹא תִלְיִין לְעִילָא, דְהָא לִית תִּפְמֵן דְיוֹקָנָא כִּלְלִי. וְעַל דָּא, בְּדְמוּתֵנוּ אֵלֶיךָ נְקוּדֵי. בְּצַלְמֵנוּ, אֵלֶיךָ תְּנוּעֵי, דְאִיהוּ שְׁלִימוּ דְכִלְלָא.

רְזָא הָכָא לְיִדְוַע מְדִין. תְּנוּעֵי דְאִיהוּ שְׁלִימוּ דְכִלְלָא, אֵן אִינוּן בְּבֵר נֶשׁ. אֵלֶּיךָ רְזָא דָא בְּצַלְמֵנוּ, הָא אִיהוּ צוּלְמִי דְבֵר נֶשׁ מְלָגוּ וּלְבֵר. לְגוּ, סוּכְלֵתָנוּ וּמִדְּעָה וְחֻמָּה. לְבֵר, הֵוּא צוּלְמָא דְאַזְלָא עֲלֵיהּ, וּמִדְּבֵרָא לִיָּה לְבֵר נֶשׁ בְּנִטְרוּ, לְמַהוּי נְטִיר מְכֻלָּא. בְּעוֹד דְהֵי תְנוּעֵי אִינוּן בְּבֵר נֶשׁ, בְּרַב נֶשׁ אִיהוּ שְׁלִים כִּלְלָא. כְּגוֹוֹנָא דָא בְּכָל אִינוּן רִזִּין עֲלִילָאִין דְלְעִילָא. וְרְזָא דָא, מֵהַ מַצְעָדִי גָבֵר כּוֹנֵנוּ, לְמִיטְל בְּמִטְלָנוּ, בְּאִינוּן תְּנוּעֵי דְטְעָמִי. וְדִרְכּוּ

לְנִסְעַ בְּמִסְעוֹתָיו, בְּאוֹתָן
הַתְּנוּעוֹת שֶׁל הַטְּעָמִים. וְדַרְכּוֹ
יִחְפֹּץ, בְּאוֹתָן הַנְּקֻדוֹת. מֵה',
מִמֶּנּוּ נִטַּל הַסּוּד הַזֶּה, שְׂיֵהִיָּה
לְמִטָּה הַכֹּל כַּגֹּן אֶחָד וְסוּד אֶחָד.
מֵה' מִצְעָדֵי גֶבֶר כּוֹנְנֵנו, כְּמוֹ אֲזֵלָא
מִקְפָּא לְפָנֵי שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ, שֶׁהֵם
מִצְעָדֵי גֶבֶר, שְׂמִתְקָנִים כֹּל אֶחָד
וְאֶחָד כְּרֵאוּי לוֹ, וְזֵהוּ כּוֹנְנֵנו. וְשֹׁאֵר
הַתְּנוּעוֹת, הֵן שְׂפָתוֹב וְדַרְכּוֹ
יִחְפֹּץ, הֵן בְּעִמּוּדָה, הֵן לְלֶכֶת, הֵן
לְהַפְסִיק, הֵן לְנַגֵּן בְּשִׂמְחָה, הֵן
לְשִׂתֵק, הֵן לְתַת דִּין - הַכֹּל הוּא
מִדַּע וְהַשְׁכָּל לְנִסְעַ בְּמִסְעוֹת
כְּרֵאוּי.

וְרָקָא, זֶהוּ נִגּוּן בְּשִׂמְחָה. כְּשֶׁבָא
הַנִּיּוֹץ הַקָּשָׁה בְּאוֹתָהּ הַפָּאָה שֶׁל
תוֹף הָאֹוִיר הַזֶּה שֶׁלֹּא נִתְפַּס, נוֹתֵן
שִׂמְחָה וְחֻדוּה, וְזוֹרֵק מִרְחוֹק,
לְנַגֵּן בְּשִׂמְחָה לְמִי שֶׁלֹּא יָדוּעַ וְלֹא
נִתְפַּס כָּלֵל, וְעוֹמֵד בְּקִיּוּמוֹ, וְלֹא
מִתְיָשֵׁב לְדַעַת, עַד שֶׁקָּרַב בְּיוֹתֵר
הַשְׁכָּל. וְכֵן כֹּל הַתְּנוּעוֹת, כֹּל אַחַת
וְאַחַת כְּרֵאוּי.

וְטָרָם שֶׁהִגִּיעוּ הַתְּנוּעוֹת הַלְלוּ,
כֹּל אוֹתָם אֵיבָרֵי הַגּוּף לֹא יְכוּלִים
לְנִסְעַ בְּמִסְעוֹת. שֶׁהָרִי כֹל אֵיבָרֵי
הַגּוּף בָּהֶם נוֹטְלִים הַתְּחַלְקוֹת
בְּאוֹתֵיזוֹת, שֶׁהֵן עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם
אוֹתֵיזוֹת שֶׁהִתְגַּלְמוּ בְּפָרְקִים
וּבְאֵיבָרִים.

שְׁנַיִם עֲשָׂר אֵיבָרִים, הֵם פָּרְקִים
שְׁנוּסְעִים. וְהַשְׁנַיִם עֲשָׂר הַלְלוּ לֹא
נוֹסְעִים בְּמִסְעוֹת כְּרֵאוּי, רַק בְּסוּד
שֶׁל שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה תְּנוּעוֹת, שֶׁכֹּלֵם
עוֹשִׂים אֵת הַפָּרְקִים הַלְלוּ לְהִסְיַע
אוֹתָם. וְיֵשׁ תְּנוּעוֹת אַחֲרוֹת, לְתַת
הַשְׁכָּל וְחֻכְמָה וּמִדַּע לְכֹל הַגּוּף
וְלְהִסְיַע כֹּל הַגּוּף, וְלְתַת חֻדוּה
לְמַעַלָּה וְלְמַטָּה הַכֹּל כְּרֵאוּי.

עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתֵיזוֹת הֵם הַכֹּלֵל
שֶׁל סוּד הַגּוּף, וְכֹלֵם הַתְּחַלְקוֹ
בְּאֵיבָרֵי הַגּוּף. וּמִסוּד הַאוֹתֵיזוֹת
הַגּוּף נִשְׁלָם. נִשְׁאָרוּ אוֹתֵיזוֹת

יִחְפֹּץ, בְּאֵינּוֹן נְקוּדֵי מֵה', מֵינִיָּה (דף צא ע"א)
אֲתַנְטִיל רְזָא דָא, לְמַהוּי לְתַתָּא כְּלָא כְּגוּוֹנָא
חָדָא וְרְזָא חָדָא.

מֵה' מִצְעָדֵי גֶבֶר כּוֹנְנֵנו, כַּגֹּן אֲזֵלָא מִקְפָּא מִקְמֵי
שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ, דְּאֵינּוֹן מִצְעָדֵי גֶבֶר,
דְּמִתְתַּקְנָן כֹּל חַד וְחַד כְּדָקָא חֲזִי לֵיה, וְדָא
אִיהוּ כּוֹנְנֵנו. וְשֹׁאֵר תְּנוּעֵי, אֵינּוֹן דְּכְתִיב, וְדַרְכּוֹ
יִחְפֹּץ, הֵן בְּזִקִּיפוֹ, הֵן לְמִיזֵל, הֵן לְמִיפְסֵק, הֵן
לְנַגֵּן בְּחֻדוּוָא, הֵן לְמִשְׂתַּק, הֵן לְמִיָּהֵב דִּינָא.
כְּלָא אִיהוּ מְנַדַּע וְסוּכְלֵתָנוּ לְמִיטַל בְּמִטְלָנוּי
כְּדָקָא יָאוּת.

וְרָקָא, דָא אִיהוּ נִיגוּנָא בְּחֻדוּה, כְּדָ אֲתִי בּוּצִינָא
דְּקַרְדִּינוּתָא, בְּהֵוָא בְּטִישׁוֹ דְּגוֹ אֲוִירָא
דְּכִיָּא דְלָא אֲתַפְס, יְהִיב חֻדוֹ וְחֻדוּה, וְזַרִּיק
מִרְחוֹק, לְנַגֵּן בְּחֻדוּה, לְמֵאן דְלָא יָדִיעַ וְלָא
אֲתַפְס כָּלֵל, וְקֵאִים בְּקִיּוּמִיָּה, וְלָא אֲתִישֵׁב
לְמְנַדַּע, עַד דְּקָרִיב בְּסִכְלֵתָנוּ יִתִּיר. וְכֵן תְּנוּעֵי
כּוּלְהוּ, כֹּל חַד וְחַד כְּדָקָא יָאוּת.

וְעַד לָא מְטוּ אֵלִין תְּנוּעֵי, כֹּל אֵינּוֹן שְׂיִיפִין
דְּגוּפָא, לָא יְכֻלִין לְנִטְלָא בְּמִטְלָנִין. דְּהָא
כֹּל שְׂיִיפִין דְּגוּפָא בְּהוּ נְטֻלִין אֲתַפְלְגוּ בְּאַתְוּוֹן,
דְּאֵינּוֹן עֲשָׂרִין וְתַרִּין אֲתְוּוֹן, דְּאַתְגַּלְמוּ בְּפָרְקִין
וְשְׂיִיפִין.

תְּרִיסָר שְׂיִיפִין, אֵינּוֹן פָּרְקִין דְּנְטֻלִין. וְאֵלִין
תְּרִיסָר לָא נְטֻלִין בְּמִטְלָנִין כְּדָקָא
יָאוּת, בְּרַ בְּרִזָּא דְּתְרִיסָר תְּנוּעֵי, דְּכּוּלְהוּ עֲבָדִין
לְהִנֵּי פָּרְקִין לְנִטְלָא לוֹן. וְאִית תְּנוּעֵי אַחְרָנִין,
לְמִיָּהֵב סוּכְלֵתָנוּ וְחֻכְמָה וּמִדַּע לְכֹל גּוּפָא,
וְלְנִטְלָא כֹּל גּוּפָא, וְלְמִיָּהֵב חֻדוּה לְעֵילָא וְתַתָּא
כּוּלְא כְּדָקָא חֲזִי.

עֲשָׂרִין וְתַרִּין אֲתְוּוֹן, אֵינּוֹן כְּלָלָא דְּרְזָא דְּגוּפָא.
וְכֻלְהוּ אֲתַפְלְגוּ בְּשְׂיִיפִין דְּגוּפָא. וּמִרְזָא
דְּאַתְוּוֹן, גּוּפָא אֲשַׁתְּלִים. אֲשַׁתְּאָרוּ אֲתְוּוֹן

אחרות, שהן עשר. שמים עשרה
אותיות הן ראשונות, שאותם
האיברים קיומו של כל הגוף,
שיהיה כל איבר ואיבר על תקונו.
ואף על גב שיש בהם באותיות
אותיות שנראות בזכר, ואותיות
שנראות בנקבה. כמו א' זכר, ב'
נקבה. ג' זכר, ד' נקבה. ה' נקבה,
ו' זכר. וכן כל האותיות האחרות,
מהן כלולות בזכר, ומהן כלולות
בנקבה. ואם תאמר, אם כן, איך
נבנה אדם בסוד של עשרים
ושמים אותיות? שהרי
כשמתפללים, ונבחרו האותיות
שהצטרפו וראויות היו לזכר -
אין, רק שמים עשרה, כנגד שנים
עשר איברים!

אלא ודאי, כל האותיות כלולות
בסוד של זכר, ואותם עשרים
ושמים אותיות - אותיות זכריות
ואותיות נקביות. משום שכל
האיברים, יש איבר באותם
פרקים, שהם כלולים זה עם זה
ונכנסים זה בזה. מי שנכנס הוא
זכר, ההוא שמקבל אותו בתוכו
היא הנקבה.

בכל האיברים יש זכר ונקבה,
ונכנסים זה בזה כזכר בנקבה.
ומשום כן, כל האותיות עולות
בסוד של זכר ונקבה. וכל
האותיות צריכות אלו את אלו,
ולתחבר אלו באלו. (א"ב ג"ד ה"ה
אחד זכר ואחד נקבה) נכנס זה לזה כמו
זכר בנקבה.

עשרים ושמים אותיות אחרות
כלולות בנקבה למטה, והן
אותיות קטנות. שהרי כשמתחבר
הזכר בנקבה, בתשוקה שבכל
האותיות של כל האיברים. אל
הנקבה מטיל בה סוד האותיות,
באותם המים שלה, ואחר כך
הקרימו (קפאו) שמים שהתגלמו
האותיות, ויוצאות אותיות
אחרות כמו אלו. ועל זה יש אלפא ביתא של
אותיות קטנות.

אחרנין, דאינון עשר. תריסר אתון אינון
קדמאי, דאינון שייפין קיומא דכל גופא,
למהוי כל שייפא ושייפא על תיקוניה.

ואף על גב דאית בהו באתון, אתון דאתחזון
בדכורא, ואתון דאתחזון בנוקבא. כגון
א' דכורא, ב' נוקבא. ג' דכורא, ד' נוקבא.
ה' נוקבא, ו' דכורא. וכן אתון פולהו אחרנין,
מנהון פליץ בדכורא, ומנהון פליץ בנוקבא.
ואי תימא, אי הכי, איך אתבני אדם ברזא
דעשרין ותרין אתון, דהא פד אסתפלן,
ואתברירו אתון דאצטריכו ואתחזון לדכורא,
לית בר תריסר, לקביל תריסר שייפין.

אלא ודאי, אתון פולהו פליץ ברזא דכורא,
ואינון עשרין ותרין אתון, אתון דכורי
ואתון נוקבי. בגין דשייפין פולהו, אית
שייפא באינון פרקין, דאינון פליץ דא בדא,
ועיילין דא בדא. מאן דעייל איהו דכר, ההוא
דמקבל ליה בגייה, איהי נוקבא.

בכל שייפין אית דכר ונוקבא. ועייל דא בדא,
בדכורא בנוקבא. ובגין כן, פלהו אתון
סלקין ברזא דדכורא ונוקבא. ואתון פולהו
אצטריף אלין לאלין, ולא תחברא אלין באלין.
(כ"א א"ב ג"ד ה"ו ח"ו ח"ז דכר, וחד נוקבא) אעיל דא בדא,
בדכורא בנוקבא.

עשרין ותרין אתון אחרנין פליץ בנוקבא
לתתא, ואינון אתון זעירין. דהא פד
אתחבר דכר בנוקבא, בתיאובתא דבכל אתון
דשייפין פולהו, לגבי נוקבא, אטיל בה רזא
דאתון, באינון מיין דילה, ולבתר אקרימו
(כ"א אקרישו) שמים דאגלימו אתון, ונפקי אתון
אחרנין כגוונא דאלין. ועל דא אית אלפא
ביתא דאתון עילאין רברבין. ואית אלפא
ביתא דאתון דקיקין.

אחרות כמו אלו. ועל זה יש אלפא ביתא של
אותיות קטנות.